

staaet den anderledes end jeg. Naar min ærede Nabo saaledes f. Ex. taler om Vigtigheden af, at der holdes Fred over Klitten, og at det skulde være Overklitfogdens vigtigste Embede, sag er det dog Noget, der maa paahvile hans Medhjælpere, og som jeg aldrig troer kan tilfalde Overklitfogden; det maa blive de enkelte Fogders Sag, der efter min Mening nærmest maae betragtes som lokale Politibetjente; om der maaskee kunde gjøres Lidt for yderligere at stærpe deres Interesse, om man f. Ex. skulde lade Optagelsespengene tilfalde dem heelt og holdent, skal jeg ikke gaae ind paa. Klitfogderne ere dernæst Formænd for Arbeidet; de skulle være tilstede for at paasee, at Arbeidsfolkene møde i rette Tid og ikke gaae for Tiden, samt føre Tilsynet med, at de passe deres Arbeide; Andet kan man ikke fordrø af dem, og Andet kunne de heller ikke gjøre for de 2 Nd., som det ærede Medlem (Sensen) talte om som et rigtignok meget beskedent Levebrød. Derimod er det ganske vist usfordøent, at Overklitfogderne skulle være tilstede i Arbeidstiden og føre Tilsynet med Maaden, hvorpaa Arbeidet udføres, ligesom dette jo ogsaa vilde være umuligt for dem. Den, der skal være den egentlige Leder af Arbeidet, og som saadan træde istedetfor de nuværende Sandflugtscommisfaires, — af hvilke Mange vel have udviist megen Dydighed, men hvoraf Andre have udviist megen Forsømmelighed, og have forstaaet sig overmaade lidt paa Tingene — forekommer mig at maatte være Klitinspecturen i Forening med de af Communerne valgte Repræsentanter; om Communerne ville give disse Løn eller ikke, er overladt til dem selv, og det er rigtigt; thi de ville ikke kunne faae nogen forstandig og kyndig Mand, som maaskee boer i temmelig Afstand fra Stedet, for Ingenting. Der er det, at den praktiske Dydighed findes ikke alene sin Anvendelse, men ogsaa sin fulde Berettigelse. Den, der altsaa skal afløse de nuværende Sandflugtscommisfaires, er hverken Klitfogden eller Overklitfogden, men den af hver Commune valgte Repræsentant for Arbeidsdistrictet. Dette, at han er valgt i selve Kommunen, vil have en stor Betydning, idet man derved vil sikke sig den Indsigt i de stedlige Forhold og den Iver for Sagens forsvarlige Fremme, som

ganske vist ikke kan ventes hos den, der betragter Bestillingen som et Levebrød, men som skal have sin væsentligste Støtte i Vedkommendes Interesse for Sagen paa hans egne og hans Communes Vegne. Hvor Billighed taler derfor, kan der gives Vedkommende et vederlag gjennem et Honorar; men det skulle vi ikke besfatte os med, og jeg troer, at det er med fuld Føle, at dette er overladt til Kommunen, som ganske vist er den, der bedst vil kunne varetage Sagen og gennemføre den paa de billigste Betingelser.

Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om Overklitfogderne. Det staaer med Hensyn til dem noget tvivlsomt for mig, om der skal være 2, eller om Districterne skulle være flere og mindre; det er mig ikke ganske klart, om de skulle være Fjole, der udelukkende skulle besfatte sig dermed, navnlig fordi jeg ikke skjønner rettere end, at Arbeidet vil samle sig paa 2 bestemte Tidspunkter, nemlig om Foraaret og Efteraaret, hvorimod der ellers i Mellemtiden ikke vil være Stort at tage vare. Det kan, som et enkelt Medlem har anført, gjerne være, at hvis man indretter Districterne amtsviis istedet for 2 og 2 Amter sammen, og saa ikke gjør disse Bestillinger til egentlige Embeder, men som ulønnede Bestillinger overdrager dem til Beboere af Amtet, vilde det være bedre; men det er et af de Spørgsmaal, som for mig staae aabne. Hvad der derimod er klart for mig, er, at man maa have et bestemt Tilsyn, ikke med de enkelte Karle, der gaae og grave og plante, men med de Tilsynsmænd, der ere valgte af Communerne, og som maaskee ikke altid ville udføre deres Arbeide paa den bedste og kyndigste Maade. Inspecturen maa med andre Ord have en Adjutant, for at føre Tilsynet med den Maade, hvorpaa Arbeidet udføres, hvilket da altid kunde være ledsaget af praktiske Anviisninger og gode Raad. Idet jeg altsaa anseer det for et aabent Spørgsmaal, hvorledes det Overklitshyn, som ikke kan forlanges af Inspecturen, skal ordnes, troer jeg iøvrigt, at hele Sagen er stillet paa den rette Fod.

Derimod maa jeg tiltræde, hvad flere ærede Medlemmer have ytret, at det ikke gaaer an at sige, at Enhver, der vil være fri for at